

P

Pyšný kůň Spytihněv vezl pytel s netopýry, když klopýtl přes slepýše.

Pýcha mu nedovolila zařehtat, tak jenom ohrnul pysk a narovnal si kopýtko.

Všude kolem rostl pýr a na něm se třpytily kapky rosy. I když jen kůň, zapýřil se při vzpomínce na svojí kobytku Rosalindu.

Zpytoval své koňské svědomí, že jí opustil kvůli kobylce Emilce z Pyšel a teď kluše do Chropyně k další.

L

Slyším mlýn, na obloze se blýská,
těžce polykám, čas plyne
a já jím plýtvám.

Nad lesem zvedá se ozónu plyn,
cítím však pelyněk, hořkost a dým.

Vzlykám, na lysá lýtka se dívám,
padá sníh, hebký jak plyš,

svážu lýkem lyže,

lysinu si pošimrám,

do Volyně, Lysic,

možná až Lysolajům se vydám.